

CONSUMUL DE MUNIȚII, FACTOR DECISIV ÎN RĂZBOIUL DIN UCRAINA

AMMUNITION CONSUMPTION, DECISIVE FACTOR IN THE WAR IN UKRAINE

General de brigadă (rtr.) prof. univ. dr. Viorel BUȚA* (Academia
Oamenilor de Știință din România)
Subinspector de poliție Alexandru Florin MELINTE**

Rezumat: Începând cu 24 februarie 2022 are loc războiul ruso-ucrainean ca o continuare a celui din 2014. Invazia a condus la cucerirea de către Rusia a unei cincimi din teritoriul Ucrainei. În acțiunile militare un rol deosebit îl are artileria terestră care a produs aproximativ trei sferturi din pierderile de ambele părți. Artileria consumă o cantitate imensă de muniție care a ajuns să aibă un rol decisiv în acest război. Fără ajutorul, la anumite cote, cu muniții din occident, Ucraina desfășoară anevoios contraofensiva sau poate fi chiar compromisă. În prezent nu se întrevide finalul războiului deși sunt desfășurate unele încercări pentru a se ajunge la pace.

Cuvinte cheie: război, Rusia, Ucraina, artilerie terestră, consum de muniții.

Abstract: Starting on February 24, 2022, the Russian-Ukrainian war takes place as a continuation of the one in 2014. The invasion led to Russia's conquest of a fifth of the territory of Ukraine. In the military actions, a special role is played by land artillery, which produced approximately three quarters of the losses on both sides. Artillery consumes a huge amount of ammunition which came to play a decisive role in this war. Without help, at certain heights, with ammunition from the West, Ukraine carries out the counter-offensive with difficulty or may even be compromised. There is currently no end in sight to the war, although some attempts are being made to reach peace.

Keywords: war, Russia, Ukraine, land artillery, ammunition consumption.

Am privit cu îngrijorare și cu o anumită rezervă afirmația „Nu-mi imaginez lumea viitoare ca scutită de conflicte, nici procesul de a ajunge la ea. Dimpotrivă, consider că intrăm într-o perioadă de aprige conflicte sociale și politice. Pentru a o înțelege-fie pe scară globală fie în cadrul societății noastre - avem nevoie de o teorie a conflictelor.”¹

Cât de actuală este afirmația „elanul trupei în luptă stă în raport direct cu rezistența și educația sa morală, instrucția militară ce a primit, dar și cu numărul de gloanțe ce au la îndemână și buna stare fizică care rezultă dintr-o bună întreținere. A menține acest moral înseamnă a da luptătorilor pe

* Email: vbuta49@yahoo.com.

** Ministerul Afacerilor Interne, email: melinte.alexandru@myunap.net

¹ Alvin Toffler, *Previziuni Premise*, Editura ANTET, p. 201.

lângă tonicul sufletesc absolut necesar, muniție, atunci când au terminat-o...
”²

Niciun plan acțional al unei armate, de la nivel tactic și până la nivel strategic, nu poate avea succes fără întrebuițarea unei anumite cantități de muniții. Atunci când nu s-a îndeplinit această condiție finalul a fost nefavorabil. Aprovizionarea cu muniții a reprezentat totdeauna o preocupare în atenția comandanților tuturor eșaloanelor. Au fost situații când a fost nevoie de raționalizarea consumului de muniții. Un exemplu edificator îl constituie existentul de muniții la Armata 1 Română pe timpul ofensivei din masivul muntos Javorina respectiv 8700 lovituri pentru tunurile de câmp de 75 mm, 528 lovituri pentru tunurile lungi de 105 mm, 268 lovituri pentru obuzierele grele de 150 mm și 3000 lovituri pentru aruncătoarele de 120 mm. În aceste condiții, comandamentul artileriei Armatei a fost nevoit să raționalizeze consumul zilnic de muniție, reducându-l la câteva zeci de lovituri pentru fiecare gură de foc³. În războiul din Golf cei 40.000 de militari britanici apreciau că au nevoie de 60.000 tone muniții, adică 1,5 tone de muniții pentru fiecare luptător, care le-ar fi ajuns pentru treizeci de zile.

Dar iată că suntem martorii unui război în epoca post Război Rece, între două state slave și de religie ortodoxă, de neimaginat cu decenii în urmă, cu pierderi imense materiale și umane, dar și cu evoluții imprevizibile atât pe plan regional cât și posibil la nivel mondial și cu un final greu de prevăzut. La 24 februarie 2022, s-a produs invazia Rusiei în Ucraina, ca o continuare a războiului ruso-ucrainean, care a început în 2014. Această acțiune a fost cea mai mare agresiune asupra unei țări europene după cel de-al Doilea Război Mondial. Se apreciază că au fost provocate zeci de mii de victime civile ucrainene și sute de mii de victime militare. Până în vara anului 2022, trupele rusești au ocupat aproximativ 20% din suprafața Ucrainei, dar fără a se îndeplini scopul propus de ocupare totală a acestei țări într-un timp scurt. De asemenea se consideră că 8 milioane de ucraineni au migrat pe plan intern, iar peste 8,2 milioane de ucraineni au părăsit țara până în aprilie 2023, aceasta fiind cea mai mare criză a refugiaților pe plan european de după cel de-al Doilea Război Mondial și până în prezent, iar efectele distrugătoare asupra mediului provocate de război, apreciate ca fiind un ecocid, au contribuit la crize alimentare pe plan internațional.

Trupele rusești, înainte de a invada Ucraina, s-au concentrat în apropierea granițelor Ucrainei, în condițiile în care demnitarii ruși au negat planurile de atac. Președintele rus a informat, înaintea invaziei, despre o „operațiune militară specială” pentru a veni în sprijinul republicilor separatiste Donețk și Luhansk, ale căror forțe militare acționau împotriva Ucrainei în conflictul din Donbas, afirmând că scopul este „demilitarizarea” și „denazificarea” Ucrainei.

² Nicolae Velescu, Horia Munteanu, *Tactica serviciilor la micile și marile unități*, București, 1932, p.2.

³ Arhiva M.A.N., dosar 66, f.111 Alocățiile zilnice de muniție.

Invazia a fost vehement condamnată de către NATO, UE și numeroase state din întreaga lume.

Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite a adoptat pe 23 februarie 2023, deci la un an de la invazia rusească pe teritoriul ucrainean, o rezoluție prin care s-a solicitat încetarea imediată a războiului, cerând totodată Rusiei retragerea din Ucraina. Rezoluția a fost votată favorabil de 141 dintre statele membre, șapte state au fost împotriva (Belarus, Republica Populară Democrată Coreeană, Eritreea, Mali, Nicaragua, Rusia și Siria), iar 32 de state s-au abținut (printre care și aliata China). Prin paragraful al unsprezecelea din rezoluție, Adunarea Generală a cerut Rusiei „să retragă imediat, complet și necondiționat toate forțele sale militare din teritoriul Ucrainei și îi este solicitată încetarea ostilităților”.

Vom analiza în cadrul acestui articol o problemă care determină, în mare măsură, desfășurarea războiului declanșat în 24 februarie 2022 de către Rusia împotriva Ucrainei, pornind de la constatarea că aproape trei sferturi din pierderi sunt produse ca urmare a acțiunilor artileriei ceea ce a necesitat un imens consum de muniție. Se dovedește, încă odată, că militarul pentru traiul zilnic are nevoie de hrană, îmbrăcăminte, medicamente, cazarmament, diverse mijloace de transport cu combustibilul aferent, dar pentru succesul în luptă trebuie să dispună de armament și muniții la cote înalte. Dacă armamentul se diminuează prin acțiunile adversarului sau prin incidente proprii, muniția în principal se consumă prin întrebuințarea continuă a acesteia împotriva adversarului.

Războiul din Ucraina a devenit un teatru de operațiuni complex, unde resursele militare joacă un rol crucial în determinarea rezultatului conflictului. Un element esențial al acestor resurse îl reprezintă munițiile, având un impact direct asupra capacității de luptă și eficacității forțelor implicate. Acest articol explorează modul în care consumul de muniții devine un factor decisiv în evoluția conflictului ucrainean. Munițiile reprezintă un element esențial în cadrul oricărui conflict militar, fiind folosite pentru a susține operațiunile terestre, aeriene și maritime. În contextul războiului din Ucraina, forțele implicate au nevoie de aprovizionare constantă pentru a-și menține capacitățile operaționale și pentru a face față provocărilor din teren. Operațiunile desfășurate pe terenul ucrainean au condus la un consum semnificativ de muniții. Luptele intense și schimburile de foc au generat nevoi constante de reprovizionare pentru a satisface cerințele forțelor militare. Consumul crescut de muniții poate avea un impact direct asupra strategiilor militare și a capacității de a menține controlul asupra anumitor regiuni. Gestionarea eficientă a lanțului de aprovizionare cu muniții devine crucială în contextul conflictului ucrainean. Aspecte precum producerea, transportul, stocarea și distribuția trebuie gestionate cu atenție pentru a asigura o aprovizionare continuă și rapidă către unitățile implicate în lupte. Pe lângă volumul crescut de muniții consumate, inovațiile în tehnologia munițiilor pot influența semnificativ evoluția conflictului. Sistemele de artilerie inteligentă, precum și alte tehnologii de ultimă oră, pot aduce avantaje tactice și pot schimba dinamica

luptei pe teren. Pe lângă impactul direct asupra frontului de luptă, consumul masiv de muniții are și consecințe economice semnificative. Cheltuielile implicate în producția și aprovizionarea cu muniții pot pune presiune asupra resurselor financiare ale țărilor implicate în conflict, influențând perspectivele pe termen lung ale acestora. Consumul de muniții devine un factor critic în dinamica războiului din Ucraina, punând la încercare atât resursele militare, cât și cele economice ale părților implicate. Modul în care aceste resurse sunt gestionate și adaptate la cerințele schimbătoare ale conflictului poate juca un rol crucial în determinarea evoluției ulterioare a situației.

Și în războiul din Ucraina s-a dovedit că artileria terestră constituie arma de bază în sprijinul cu foc al acțiunilor forțelor terestre reprezentând mijlocul principal de lovire a obiectivelor adversarului, în orice condiții de timp, anotimp și stare a vremii. Elocventă este și afirmația lui Napoleon, cu două sute de ani în urmă și anume că „*bătăliile sunt câștigate de artilerie*”. În acea perioadă, atât armata franceză, cât și armatele celorlalte puteri, au acționat să standardizeze calibrul pieselor de artilerie, pentru a face mai facilă aprovizionarea cu muniții.

În continuare, vom studia relația între desfășurarea războiului din Ucraina și consumul de muniții în condițiile în care aliații Ucrainei apreciază că muniția este pe terminate. Analiza noastră are la bază multe informații pe sursă deoarece informațiile oficiale sunt puține, iar cei doi actori din conflict prezintă realitatea în mod exagerat, evident în favoarea lor.

Statele occidentale dispun din ce în ce de mai puțină muniție pe care să o acorde Ucrainei pentru a se lupta cu Rusia, avertizează Marea Britanie în particular, dar și NATO în general, potrivit BBC.

Amiralul Rob Bauer, înalt oficial militar al NATO, a declarat la Forumul de Securitate de la Varșovia că „se vede fundul sacului” și a solicitat statelor și fabricilor să își intensifice producția de muniție. Amiralul a apreciat că investițiile nesatisfăcătoare din ultimii zeci de ani au făcut ca țările membre NATO să ofere arme Ucrainei în condițiile în care depozitele de muniții sunt pe jumătate goale. Oficialul Alianței Nord-Atlantice consideră că este necesar de volume mari și de stocuri de muniție substanțiale pentru ca NATO să facă față optim la un război prelungit dacă situația o impune.

James Heapey a afirmat că, de la începutul invaziei din februarie 2022, Marea Britanie a acordat Ucrainei peste 300.000 proiectile de artilerie și s-a angajat să ofere „alte zeci de mii” până la sfârșitul anului. Departamentul de Stat a anunțat că, în aceeași perioadă, SUA a oferit Ucrainei mai mult de două milioane de proiectile de artilerie.

Deși sunt livrări foarte importante, NATO a constatat că Ucraina consumă muniția mai repede decât poate fi înlocuită de către puterile occidentale. Aici pot fi desprinse câteva concluzii și anume: o parte din muniție este distrusă prin acțiunile rușilor, dar și vorbind cinic muniția nu este folosită eficient ca urmare a pregătirii precare a unor militari ucrainieni.

În aceste condiții apar vești alarmante: Ucraina nu mai dispune de muniție, iar statele NATO își sporesc prea încet producția. SUA produce 14.000 de proiectile de artilerie într-o lună, iar ucrainenii consumă 5.000 pe zi. Este evidentă criza de proiectile de calibrul 155 mm după ce Ucraina a stabilit recordul în consum de 100.000 proiectile pe lună. SUA au încheiat un contract de 1,5 miliarde de dolari pentru producție în țară, dar și în Polonia.

De partea cealaltă, armata rusă consumă zilnic, în medie, între 10.000 - 15.000 de tone de muniții și combustibil în războiul din Ucraina, așa cum a declarat ministrul rus al Aparării, Serghei Șoigu, informează digi24.ro.

Conform locotenent-colonelului în rezervă Maciej Korowaj, expert militar polonez care s-a specializat în studierea și analiza acțiunilor armatei ruse în Ucraina, muniția reprezintă 70% din cele 10-15 mii de tone furnizate zilnic pe front. „*Cantitățile impresionante prezentate de Șoigu, sunt insuficiente, reprezentând doar 50% din necesarul zilnic al întregului grup de armate*”⁴, a apreciat expertul militar.

Occidentul se îndreaptă cu repeziune către o criză similară cu cea în care a fost Marea Britanie în perioada 1914-1915, anii de început ai Primului Război Mondial, când volumul producției de armament era depășit de viteza cu care se consumau pe front munițiile, avertizează generalul australian Mick Ryan, fost membru al forțelor armate timp de 35 de ani și comandant al Colegiului Australian de Apărare. Acesta subliniază că ucrainenii sunt în ipostaza să rămână fără stocuri de muniție pentru artilerie în timp ce SUA și celelalte țări din NATO produc insuficient și într-un volum scăzut pentru a completa permanent în timp real rezervele. Situația este extrem de gravă, avertizează generalul Ryan, deoarece armata ucraineană consumă într-o zi aproximativ o treime din producția lunară a Statelor Unite și în aceste condiții, rata de foc a ucrainenilor este cu mult inferioară în comparație cu cea a rușilor, care consumă mult mai multe lovituri de artilerie pe zi. Ofițerul australian explică că în acest an, armata ucraineană ar putea rămâne fără muniții înainte de a rămâne fără luptă. Ritmul utilizării actuale a munițiilor în război, depășește cu mult producția de muniții fără a se satisface nevoile de pe câmpul de luptă. Gravă este și constatarea că cea mai mare parte a muniției de artilerie NATO de calibrul 155 mm, consumată de Ucraina, a fost extrasă din stocurile de război, nu din liniile de producție, stocuri care evident sunt limitate și deci există un deficit drastic la acest tip de muniție vitală. Deși se fac eforturi pentru accelerarea producției americane, cantitățile nu vor crește semnificativ până în 2024. Și, așa cum subliniază un oficial NATO citat de The New York Times, 20

⁴ Armata rusă consumă în Ucraina 15.000 de tone de muniții și combustibil pe zi, disponibil la <https://www.digi24.ro/stiri/externe/soigu-armata-rusa-consuma-in-ucraina-15-000-de-tone-de-munitii-si-combustibil-pe-zi-spalam-350-de-tone-de-haine-zilnic-2554703>, accesat la 28.11.2023.

dintre cei 30 de membri NATO sunt „epuizați” privind furnizarea muniției de artilerie, și nu numai, către Ucraina.

Unii analiști au ajuns la concluzia, că s-a estimat greșit de către decidenții cu atribuții în domeniul militar din statele NATO, care au considerat că timpul războaielor cu consum uriaș de muniții a trecut. Acum, ei descoperă mirați că realitatea este alta așa că în fața unui stat militarizat, care s-a pregătit de război o perioadă îndelungată, precum Rusia, nu există capacitatea necesară de muniții pentru a rezista pe termen lung.

S-a considerat că volumul uriaș de consum de muniție este de domeniul trecutului și prin urmare guvernele occidentale, de la sfârșitul Războiului Rece nu și-au imaginat că va fi din nou necesară o producție majoră de arme și muniții. În ultimele trei decenii, ca urmare a comenzilor guvernamentale mai mici, loturile de producție sunt tot mai scumpe, dar și cu timpi de așteptare mai mari. Munițiile sunt produse prea încet și în cantități mai mici decât cele care sunt necesare în această nouă eră a războiului de durată de ordinul anilor

După cum notează un articol recent al prestigiosului Royal United Service Institution din Anglia, „războiul din Ucraina demonstrează că războiul între adversari egali sau aproape egali necesită existența unei capacități de producție la scară industrială, la scară de masă, avansate din punct de vedere tehnic”.

Războiul ruso-ucrainean demonstrează că stocurile existente și capacitatea de producție nu pot susține importante acțiuni operative bazate, în mare parte pe artilerie așa cum s-a dorit de ambele părți. Stocurile insuficiente de muniție de artilerie explică ritmul redus al contraofensivei ucrainene care nu a condus la rezultatele așteptate. Armata ucraineană, prin artileria sa, trage mii de proiectile zilnic, dar pentru un efect puternic ar trebui folosite și mai multe. Însă stocurile de muniții ale țărilor care sprijină Ucraina, sunt prea mici, iar sporirea producției presupune timp și investiții suplimentare. Războiul din Ucraina este cel care pentru prima dată după Al Doilea Război Mondial se bazează pe folosirea intensă a artileriei, care evident implică un mare consum de muniții.

Artileria ucraineană trebuie să suplinească printr-o acțiune mai intensă asupra pozițiilor inamice, și datorită lipsei loviturilor aeriene care să protejeze dispozitivul operativ al propriilor trupe. Aceasta conduce la un consum deosebit de mare de muniții și diminuarea stocurilor.

Este evident că până la momentul în care noile capacități de producție vor crea stocuri suficiente, contraofensiva ucrainenă va continua să fie anevoioasă ca urmare a insuficienței muniției de artilerie.

Este o realitate că artileria armatei ucrainene dispune de o diversitate de calibre și anume cele ale armamentului care a fost menținut din era sovietică, dar și cele caracteristice standardelor NATO ca urmare a ajutoarelor primite. Ca urmare și fluxul de aprovizionare cu muniții este mai dificil pentru că este o dispersare a subunităților și unităților de artilerie având în vedere și dezvoltarea frontală a acțiunilor militare.

Stocurile insuficiente de muniții de artilerie din Ucraina se datorează și faptului că țările furnizoare nu sunt în stare de război și în mod legal nu pot fi obligate firmele să treacă la producție de război. În plus firmele producătoare nu cunosc durata războiului și prin urmare nu au siguranța că investițiile pentru o linie de producție nouă și modernă vor fi recuperate și că vor genera profituri.

Pentru rezolvarea problemei de insuficiență de muniții s-a hotărât subvenționarea firmelor private producătoare în special pentru obuzele de artilerie de calibrul 155 mm specific NATO.

Desigur, pentru specialiști apare și o întrebare firească și anume cât de eficient este folosită muniția de artilerie de către ucraineni. Analizând statistic raportul dintre numărul de proiectile debitate zilnic și numărul de victime produse adversarului. Se apreciază, în mod cinic concluzia că prin utilizarea a zece proiectile de artilerie se produce o victimă deși nu acesta este singurul scop urmărit prin focul artileriei.

Consumul mare de muniții este determinat și de multiplele misiuni care îi revin artileriei terestre. Fără a intra prea mult în detalii tehnice evidențiem unele misiuni pe care artileria ucraineană le-a avut în vedere: neutralizarea bateriilor de artilerie, aruncătoare, artilerie și rachete antiaeriene; dezorganizarea conducerii și a lucrului mijloacelor electronice; neutralizarea personalului și a mijloacelor de foc; distrugerea lucrărilor de fortificații; dezorganizarea activităților de asigurare materială a inamicului și multe altele. Consumul de muniție este determinat, în mare măsură, de efectul propus a se obține asupra obiectivelor vizate. Spre exemplu pentru tragerea de nimicire a personalului și mijloacelor de foc neadăpostite consumul de proiectile crește de 2-3 ori față de varianta când se dorește un efect de neutralizare.

Odată cu trecerea timpului, contraofensiva ucraineană are nevoie de o cantitate sporită de muniții. La început apărarea armatei ruse era organizată în grabă, dar ulterior s-au realizat lucrări de fortificații de amploare și pe mai multe aliniamente ceea ce conduce la un consum mai mare de muniții. Principiile conducerii focului, disciplină studiată în instituțiile de învățământ de profilul armei artilerie arată clar științific diferențele de consum asupra lucrărilor genistice în diferite forme și stadii de realizare.

Ministrul de Externe al Ucrainei a afirmat la 13 noiembrie, anul acesta, că Uniunea Europeană (UE) întârzie livrarea a unui milion de proiectile de artilerie ca urmare a stării industriei europene de apărare și a lipsei de voință politică din UE, ceea ce evident diminuează capacitatea combativă a armatei ucrainene în contraofensiva desfășurată. Această ofertă a fost făcută în luna martie și anume ca această cantitate de muniții să fie livrată într-un timp de un an. În acest context, Josep Borrell, șeful diplomației UE a subliniat, la aceeași dată, că UE a livrat doar 300.000 de proiectile din arsenalul UE.

Necesarul de muniții pentru Ucraina este determinat și de cel puțin trei factori și anume: sporirea semnificativă a bugetului de apărare al Rusiei

în anul 2024 (după unele surse cu 70% ajungând la 10% din produsul intern brut), Rusia a fost ajutată cu muniții din exterior (Casa Albă a prezentat o serie de imagini din satelit care indică faptul că un transport provenit dintr-un depozit de muniții din Coreea de Nord a fost încărcat pe o navă sub pavilion rusesc și transportat pe calea ferată către un depozit din apropierea graniței de sud-vest a Rusiei. Livrarea a avut loc între 7 septembrie și 1 octombrie, și este vorba de proiectile de 122mm și 152mm), și pentru că ajutorul militar al SUA ar putea fi diminuat ca urmare a unor dispute politice interne.

Este evident că fără asigurarea cantității necesare de muniție de artilerie contraofensiva ucraineană în care Kievul și-a pus mari speranțe, eșuează parțial sau chiar total.

Armata ucraineană are nevoie disperată de gloanțe, obuze, tancuri și avioane. Occidentul nu îi satisface cererile, scrie, în *The Telegraph*, colonelul britanic în rezervă Hamish Stephen de Bretton-Gordon, expert în arme chimice și fost director al SecureBio Limited.

În această situație președintele Zelenski devine îngrijorat și în mod clar exasperat, deoarece Occidentul este distras de unele crize existente în alte zone. După 20 de luni de război continuu, cu mari pierderi materiale și umane, recente demiteri ale generalilor și oficialilor de Securitate indică o deosebită frustrare față de situația războiului a liderului de la Kiev.

Stocurile de arme și muniție ale țărilor occidentale se diminuează și, ca urmare a faptului că sunt deviate anumite cantități către estul Mediteranei. Și alegerile din SUA și Marea Britanie de anul viitor s-ar putea dovedi un factor de reducere pentru fluxul continuu de armament și muniții către Ucraina.

În concluzie muniția de artilerie este capitală pentru desfășurarea războiului din Ucraina, cu atât mai mult cu cât se apropie de doi ani, și nu sunt semne că se va termina foarte curând, iar președintele Vladimir Putin trage de timp, considerând că forțele ucrainene își vor diminua capacitatea, iar susținerea opiniei publice occidentale pentru ucrainieni va scădea vizibil din cauza sacrificiilor financiare tot mai mari pe care trebuie să le suporte. Războiul din Ucraina a adus modificări substanțiale în economia țărilor occidentale. Țările europene au scăpat de dependența de Rusia în ceea ce privește aprovizionarea cu gaze naturale, dar au fost obligate să facă față unei inflații mari. De asemenea, au crescut semnificativ prețurile produselor agricole care au urcat rapid, deși acum ele au revenit la nivelul de dinainte de conflict.

Sunt mulți experți străini care nu prognozează o încheiere rapidă a conflictului din Ucraina.

Într-un comentariu, *The Telegraph* subliniază că există perspectiva reală ca Ucraina să piardă războiul sau și mai rău o pace cu Rusia, ar aduce asupra continentului european o situație cum nu a mai fost văzută din 1939.

Interesant este că pe 22 noiembrie, în cadrul unui summit virtual al G20, șeful Kremlinului a decis de această dată să participe, prin

videoconferință. "Le Soir" subliniază că "a fost prima dată de la începutul războiului din Ucraina când Vladimir Putin s-a adresat liderilor G20".

Intervenția sa a fost analizată cu atenție de întreaga presă internațională și desigur că a surprins pe unii observatori. În acest context "Il Corriere della Sera" relatează fragmentul care a provocat cele mai multe reacții: „Acțiunea militară este întotdeauna o tragedie, [...] și, evident, trebuie să ne gândim cum să punem capăt acestei tragedii. Mai mult, Rusia nu a refuzat niciodată dialogul pentru pace cu Ucraina. Nu Rusia, ci Ucraina a anunțat public că a abandonat masa negocierilor și a fost semnat un decret prezidențial pentru a interzice negocierile în special cu Putin, în octombrie 2022”.

Sunt acțiuni care arată că nici nu se pune problema retragerii Rusiei din teritoriile cucerite din 2014 și până în prezent. După unele informații rușii și chinezii au discutat în secret despre construirea unui tunel subacvatic pentru a conecta partea continentală a Rusiei și Peninsula Crimeea, conform Mediafax

Există și unele informații care susțin că în timp ce în public își exprimă sprijinul total pentru Ucraina, în spatele ușilor închise Berlinul și Washingtonul discută planuri pentru a forța Ucraina să poarte discuții cu Rusia în vederea înghețării războiului pe actualele linii de front, subliniază ziarul german BILD.

SUA și Germania – în calitate de cei mai importanți furnizori de arme ai Ucrainei – doresc să forțeze guvernul de la Kiev să discute cu regimul de la Moscova prin restricționarea calității și cantității livrărilor lor de arme.

Zelenski ar trebui să ajungă la concluzia că războiul nu mai poate continua așa și astfel va fi obligat să se adreseze națiunii sale de bunăvoie și să explice că a venit timpul negocierilor.

Dacă nu pot avea loc negocieri, cele două state încearcă să se ajungă la un conflict înghețat, fără acordul celor două părți aflate în conflict, chiar dacă Zelenski și Putin nu vor să vorbească unul cu celălalt, linia de contact s-ar stabili și ar deveni închisă ca o nouă frontieră între Ucraina și Rusia.

Germania este ferm de partea Ucrainei, dar există și părerea că, în mod deliberat, nu livrează ceea ce Ucraina are nevoie pentru a elibera teritoriul ocupat, cum ar fi Taurus sau alte tancuri de luptă Leopard 2, ci se limitează la apărarea unei Ucraine cu granițele actuale.

BIBLIOGRAFIE

- TOFFLER A., „Previziuni și Premise,,”, Editura ANTET, 1998;
VELESCU N., MUNTEANU H., „Tactica serviciilor la micile și marile unități”, București, 1932;
Arhiva M.A.N., dosar 66, f.111, *Alocațiile zilnice de muniție*;

Armata rusă consumă în Ucraina 15.000 de tone de muniții și combustibil pe zi, disponibil la <https://www.digi24.ro/stiri/externe/soigu-armata-rusa-consuma-in-ucraina-15-000-de-tone-de-munitii-si-combustibil-pe-zi-si-350-de-tone-de-haine-zilnic-2554703>.

